

PRAVIDELNOSTI:

mše sv.: (kat. = katedrála na náměstí, NPM = kostel Nanebevzetí P. Marie ve Františkánské)

- pondělí: 8:00 (kat.) / 12:00 (NPM)
- úterý: 8:00 (kat.) / 17:00 (NPM)
- středa: 8:00 (kat.) / 12:00 (NPM) / 19:00 (studentská - NPM)
- čtvrtek: 8:00 (kat.) / 17:00 (NPM)
- pátek: 8:00 (kat.) / 12:00 (NPM) / první pátek v měsíci: 16:30 (NPM)
- sobota: 8:00 (kat.) / 20:00 (anglická - NPM)
- neděle: 8:00 (NPM) / 10:00 (kat.), 14:00 (vietnamská - NPM) / 20:00 (NPM)

zpovědní služba v kostele NPM:

- pondělí: 9:00 – 11:00 (Mons. E. Soukup)
- středa: 14:30 – 16:00 (P. P. Petrašovský)
- čtvrtek: 14:30 – 16:30 (plzeňští františkáni)
- pátek: 15:00 – 16:00, během toho adorace (P. L. Kazda)
- zpravidla půl hod. přede mší (kromě polední)

Setkání u kafe na faře nebo na biskupství po každé nedělní mši sv.

pravidelná společenství na faře:

- úterý 9:00 jednou za 2 týdny – modl. matek
- úterý 18:00 – příprava na křest otevřená i pro pokřtěné
- středa 9:00 – setkání nad biblí
- čtvrtek 18:00 – střídá se společenství modlitby a farní společenství

půlhodinová adorace a nešpory:

- neděle 18:00 – katedrála

PROGRAM: 24. 4. – 8. 5.

neděle 24. 4. – 2. neděle velikonoční

- evangelium: Jan 20,19-31
- neděle Božího milosrdenství
- 18:00 – půlhod. adorace a nešpory – kat.

pondělí 25. 4. – svátek sv. Marka

- 20:00 – 1. koncert Plzeňského varhanního festivalu – kat.

úterý 26. 4.

- 9:00 – modlitby matek - fara
- 17:00 – Příběhy ve sklomalbách – povídání o tom, co zobrazují vitráže v katedrále v rámci Letnic umělců – P. Petrašovský
- 18:00 – Kurz Alfa - fara

středa 27. 4.

- 17:00 – pastorační rada - fara

čtvrtek 28. 4.

- 18:00 – přednáška biskupa Tomáše – Válka na Ukrajině pohledem bývalého vojenského kaplana – fara

pátek 29. 4. – svátek sv. Kateřiny Sienské sobota 30. 4.

- výlet farnosti do Stříbra: sraz: 7:50 u kas na vlakovém nádraží v Plzni, ve Stříbře mše sv., snad návštěva hornického skanzenu, pak 10 km pěšky do Pňovan, odtud vlakem do Plzně, buřty s sebou

neděle 1. 5. – 3. neděle velikonoční

- evangelium: Jan 21,1-19
- 18:00 – půlhod. adorace a nešpory – kat.

úterý 3. 5. – svátek sv. Filipa a Jakuba

- 8:45 – úklid katedrály (můžete prosím pomoci?)
- 18:00 – Kurz Alfa - fara

středa 4. 5.

- 17:00 – setkání chlapů – exkurze v pivovaru – sraz u návštěvnického centra – naproti restauraci Na Spilce – pozor, o hodinu dříve než obvykle!

neděle 8. 5. – 4. neděle velikonoční

- při mši sv. sbírka na pronásled. křesťany
- při mši sv. v 10:00 bude pokřtěn Alfréd Mužík
- 18:00 – půlhod. adorace a nešpory – kat.

♦ O víkendu 20. – 22. 5. jste zváni na **farní víkend v Manětíně**. Ubytování na faře, postele, vlastní spacáky, záchody a koupelny společné. Sraz v pátek v 18:00 (možno jet autobusem v 17:03 z Plzně). Návrat v neděli večer. O jídlo se postaráme společnými silami. Na programu společná modlitba, mše sv., návštěva místního zámku, výlety do krásné přírody v okolí Střely. Hlaste se prosím co nejdříve: petrasovsky@bip.cz

♦ Předběžně si prosím poznamenejte do diářů **(před)prázdninové akce farnosti:**

♦ 18. 6. – výlet farnosti

- ♦ 8. – 10. 7. – voda (sjezd Lužnice)
- ♦ 15. – 17. 7. – čundr (Slavkovský les)
- ♦ 24. 7. – den seniorů a prarodičů - MZ
- ♦ 11. – 14. 8. – pěší pouť z Plzně do Domažlic na vavříneckou pouť

BARTÍK

zpravodaj Římskokatolické farnosti Plzeň u katedrály sv. Bartoloměje

24. 4. – 8. 5. 2022

8

telefon fara: 733 741 676, mobil kněze: 737 814 525, mail: petrasovsky@bip.cz, sladka@bip.cz, farnost.plzenkatedrala@bip.cz, web: www.farnostbartolomej.cz

Velkopáteční rock

V katedrále jsme prožili krásné Velikonoce s krásnou liturgií vrcholící dojemným křtem našich katechumenů. Jediný háček byl s Velkým pátkem.

Velkopáteční obřady jsou naplánované na 16. hodinu, na náměstí se týden předtím objeví plakát s programem velikonočních trhů, v pátek v 16:00 začíná koncert kapely Flám na pódiu postaveném deset metrů od katedrály. Následuje domlouvání s organizátorem trhů, prošení, jestli by nám náhodu nemohl vyjít vstříc, důležitým momentem celého procesu je i telefonát samotného biskupa. Nakonec je nám slíbená hodina a půl klidu, nemohli jsme si přát víc.

Velkopáteční obřady ovšem trvají hodinu a tři čtvrtě. V jejich závěru tam, kde by mělo být rozjímavé ticho, neboť celá země zmlkla, když Pán zemřel na kříži, se začínají katedrálou linout basy rockové hudby. Biskup Tomáš se snaží z toho všeho vyrobit velkopáteční rozjímání o tom, že Kristovo ukřížování se odehrává v hluku tohoto světa.

Vzpomínám si, jak jsem se při své návštěvě Svaté země těšil na křížovou cestu v Jeruzalémě. Představoval jsem si tichou modlitbu na místech poznamenaných Pánovým utrpením. Když jsem však uviděl ulici, kterou křížová cesta vede, pochopil jsem, že to bude trochu jinak. Via crucis je snad nejlidnatější část celého města. Davy obchodníků se chopily příležitosti a poutníkům tu s hlasitým křičením nabízejí své zboží. Všude hlava na hlavě. Uprostřed tohoto mumraje jsme se tenkrát marně snažili soustředit na texty modliteb. Nejdříve jsem byl zklamaný. Pak mi došlo, že to pravděpodobně věrně ilustruje skutečnou křížovou cestu, kterou Ježíš zřejmě nešel v atmosféře tichého rozjímání. I tam byl křik, davy lidí a hlava na hlavě.

Biskup má pravdu, kříž se odehrává teď a tady, nikoliv uprostřed ideálně v rozjímání ztichlého plzeňského náměstí, ale tohoto konkrétního, kde se Velký pátek slaví rockovým koncertem. Kříž se odehrává nikoliv uprostřed ideální rodiny zbožných rodičů a dítěte, ale uprostřed téhle konkrétní, kde muž a žena spolu nemluví, protože on se vrátil včera pozdě z hospody. Pán se nevtělil do ideálního světa, ale právě do toho našeho, úspěšného a hluchého. Tady byl ukřížován a tady vstal z mrtvých.

A pak jsem na velikonoční pondělí večer šel po náměstí, vysokozdvizný vozík sklízel stánky, které už dosloužily. Najednou z vozíku vyskočil onen organizátor trhů a žene se ke mně: „Pane farář, chci vám říct, že příští rok už na Velký pátek žádný koncert dělat nebudu. Přece jen je to den, kdy Ježíš umřel, to se nehodí.“ Paprsek velikonočního jitra dopadl i na plzeňského náměstí.

Duchovní obnova ve Štěnovicích

V sobotu 2. dubna hostila naši farnost fara ve Štěnovicích, neboť jsme zde měli postní duchovní obnovu. O její vedení jsme požádali borského faráře P. Bogdana Stepieně a byla to dobrá volba.

Během dne jsme měli dvě krásné promluvy o Písmu svatém a jedno společné rozebírání nedělního evangelia. V čase, kdy zrovna nic společného nebylo, nabízely Štěnovice otevřený kostel k modlitbě, velkou zahradu a krásnou přírodu kousek za městečkem.

A aby bylo postaráno i o fyzické potřeby, objednali jsme si k obědu dobré pizzy.

Končilo se společným slavením mše sv. v kostele i s místní farností.

Začal Kurz Alfa

Asi není třeba představovat, ale pro jistotu: Kurz Alfa je určen především pro hledající a tážající se lidi, kteří se chtějí něco dozvědět o křesťanství. Jedná se o jedenáct setkání (v našem případě úterky v 18 hod.), které mají svou pevnou strukturu: Začíná se večer (při které jde o to, aby se účastníci mezi sebou seznámili), následuje půlhodinová promluva o křesťanství a rozdělení do malých skupinek, ve kterých se o vyslechnutém diskutuje. V naší farnosti se vedení celého procesu ujal Karel Ženišek a kolem něj se utvořil početný tým dalších organizátorů.

Tři týdny před začátkem nebyl ještě přihlášený skoro nikdo a trochu nervózně jsme si stanovili, že pokud nebude mít zájem alespoň dvanáct lidí, celou akci s omluvou rozpustíme. Nestalo se, na první setkání v úterý 19. 4. dorazilo asi třicet účastníků.

Karel Ženišek, hlavní organizátor a jediný z týmu, který Alfu na vlastní kůži zažil, dostal covid, museli jsme tedy trochu nezkušeně improvizovat, ale i tak se vše podařilo. Už hodinu před začátkem přišli chlapi připravit stoly, rozestavěli stoly i židle, připravili skleničky a vody. Obrovskou práci odvedly ženy připravující jídlo. Třicet pět porcí. Pro mě osobně je to na úrovni výstupu na Everest. První přednášku měl Karel Řežábek a byla dobrá. Pak proběhlo na různých místech fary šest skupinek, většinou velmi povedených. Končilo se před půl devátou.

Musím říct, že mám velkou radost, že něco podobného mohlo vzniknout v naší farnosti, že se dal dohromady tak skvělý tým organizátorů. Nevím, kolik první kurz dal účastníkům, ale mám pocit, že hodně dal těm, kteří se rozhodli do jeho uskutečnění vložit své síly a svůj čas. Velké poděkování!

Lubošovy myšlenky

Dobrý den. Slavné oktáv Zmrtvýchvstání Páně. A já přemýšlím o Lazarovi, který byl vzkříšen těsně před Ježíšovým umučením.

Myslím, že Lazar a jeho sestry věděli, že před nimi stojí syn Boží a Bůh. A přece ho Ježíš jako by zkoušel.

Lazar umíral a potřeboval Ježíše. On však byl jinde. Co prožíval Lazar a jak zápasil? Jak se odevzdával Bohu? Jeho rodina byla smutná a dokonce i Ježíš zaplakal.

A Lazar potom slyšel v šeuolu hlas: „Lazare, vyjdi veni!“ Úžas se mě zmocňuje. Tak i Ježíš o několik dní později vstal z mrtvých a slyšel hlas Otce: „Synu, vstaň a vyjdi ke mně!“ Sláva Bohu! **Luboš Oláh**

Můj křest

Poprosili jsme neofyty naší farnosti, tedy ty, kteří na Bílou sobotu v noci přijali křest a biřmování, aby se v Bartíku podělili o své pocity z této velké životní události. Dva z nich to udělali:

Celý svůj dosavadní život jsem v sobě cítil pozvání věřit a poznat Boha. Pro člověka z ateistické rodiny je velmi těžké tyto pocity projevít a ještě těžší jít do kostela a ptát se. Jednoho dne jsem ucítil, že teď je ta jedinečná chvíle. Sebral jsem všechnu odvahu a zavolal na nejbližší farnost. Zde jsem byl mile přivítán a pozván na přípravu na křest k páteru Pavlu Petrašovskému. Tato příprava je naprosto svobodnou vůlí člověka a já od první chvíle cítil, že je to moje první cesta k Bohu.

Po roce příprav, přijetí do katechumenátu a za čekatela na křest, se moje duše dočkala Bílé soboty, pokřtění a biřmování v kostele sv. Bartoloměje s biskupem plzeňským Tomášem Holubem. Tento večer byl pro mě úžasným zakončením roční poutě a učením o křesťanské víře s úžasnými lidmi a otevřením další cesty k Bohu.

Poděkování patří celé farnosti a mé kmotře Anně Raškové.

Lukáš Beran

Mé dojmy ze křtu? Během den těšení, s blížícím se večerem následuje nervozita, obava, zda všechno proběhne jak má - stoupnu si tam, kam mám, nezkazím něco? Během mše svaté uklidnění, že to zvládnou, budu se přece dívat po ostatních (ti si určitě říkají to samé) a nemůže to nedopadnout dobře.

Hlas uvnitř mi říká: „Martino, užij si to. Je to jednou za život, víckrát už tuto chvíli nezažiješ.“ Během samotného křtu a biřmování pocit neskonaleho štěstí a naprostého zklidnění se a silného pocitu uvědomění si, že teď už jsem spojena s Kristem a on se mnou. Radost, že cesta, na kterou jsem se vydala, dosáhla svého vyvrcholení ve křtu, že jsem se nevzdala a vědomí, že jsem teprve na začátku mé cesty s Kristem. Po křtu a biřmování pocit radosti a euforie, úlevy, pocit opravdového znovuzrození - uzavírám jednu etapu mého života a nechávám za sebou všechny moje prohry, starosti, trápení, má selhání a začínám znovu a doufám, že i lépe, tentokrát již ve spojení s Kristem.

Martina Burešová

Synodní skupinka lidí bez domova

Jedna ze synodníků naší farnosti Anna Rašková uspořádala spolu s Lucií Vavruškovou synodní skupinku i v naslouchárně spolku K srdci, který se stará o lidi bez domova. Nabízíme pár postřehů z tohoto setkání:

Otázka: Co nám dělá radost na církvi? Zkušenosti ze společenství K SRDCI.

♦ Těší jej lidi, společenství, které jej přijímá. ♦ Ráda chodí do kostela k Ježíšku, kde je pro ně mše sv., polévka pro bezdomovce a společný úklid přilehlých prostor a dostanou stravenku. ♦ Je ráda, že v zázemí společenství K SRDCI může bydlet a vařit nejen pro sebe, ale i pro bezdomovce. ♦ Oceňuje, že v době, kdy byl bezdomovcem, mu pomohla paní z Charity získat nějaké dávky. Protože je složité se dostat k pomoci. ♦ Rád chodí do naslouchárny, protože má nějaký cíl (nebloumá tedy jen) ♦ Je úžasné, jak z různých církví a různých společenství (spojením Kristem) vzniká církev Kristova. Navzájem se povzbuzujeme, vzájemná podpora na cestě s Bohem. Církve jako společenství i lidí, kteří jsou naprosto rozdílní a spojuje je víra – jinak by se minuli.

Otázka: Co nám vadí na církvi?

♦ Nelíbí se klepy kostelních lidí. ♦ Nelíbí se, že lidé v kostele nezpívají. ♦ Vadí to, co křesťany rozděluje.

Otázka: Co bych rád od církve?

♦ Církve by měla být hlasem mezi bezdomovcem a městem, státem, bojovat za práva lidí. ♦ Pro bezdomovce je dobré, aby měli nějakou pozitivní náplň (setkání, návštěva kostela, nějaká přiměřená práce), „aby nezlobili“ ♦ Stát neřeší příčiny, ale trestá (člověk chlastá – dělá bordel – trest, problémy v rodině – seberou děti). Církve může pomoci rodině, aby se o děti mohla a uměla starat, je třeba řešit problémy s chlastem ♦ Vytvoření lepší příručky „Teď jsem bezdomovcem, co mám dělat“